

Skjøtselsplan for Kvalvika

Lofotodden nasjonalpark, Flakstad kommune

Miljøfaglig
Utredning

Rapport MU2024-119

Forsidebilde

Kvalvika har et mangfold av naturtyper og arter som er spesielt for området. Særlig sandavsetninger og lang kulturpåvirkning har bidratt til dette. Uten videre beite står området i fare for gjengroing. Foto: Pål Alvereng

RAPPORT 2024-119

Utførende institusjon: Miljøfaglig Utredning AS	Prosjektansvarlig: Mathilde Norby Lorentzen
	Prosjektmedarbeider(e): Pål Alvereng
Oppdragsgiver: Lofotodden nasjonalparkstyre v/Statsforvalteren i Nordland	Kontaktperson hos oppdragsgiver: Ole-Jakob Kvalshaug og Emma Andrea Sørensen
Referanse: Lorentzen, M. N. & Alvereng, P. 2024. Skjøtselsplan for Kvalvika. Lofotodden nasjonalpark, Flakstad kommune. Miljøfaglig Utredning rapport 2024-119 28 s. + vedlegg, ISBN 978-82-345-0668-0.	
Referat: <p>I forbindelse med forvaltningsplan-arbeidet har Miljøfaglig Utredning utarbeidet en skjøtselsplan for Kvalvika. Området ligger i Flakstad kommune, og er del av Lofotodden nasjonalpark med særpreget kystlandskap. Kvalvika er et svært populært turmål, men området har tidligere vært viktig for både slått og beite. Skjøtselsplanen er utarbeidet med tanke på å hindre gjengroing og bevare naturmangfoldet.</p> <p>Skjøtselsplanen er basert på eksisterende kartlegging, men det er gjennomført nye befaringer med tanke på tiltak og artsmangfold. Området er sterkt påvirket av sandavsetninger, noe som gir utslag i både vegetasjonen og naturtypene. Naturtypene semi-naturlig eng (herunder sanddyneeng), rasmarkeng, boreal hei og sanddynemark omfattes av skjøtselsplanen. Det er registrert rundt 18 rødlistede arter i skjøtselsplanområdet i Kvalvika, inkludert flere fugl, beitemarkssopp og karplanter. Dette viser at området er viktig for artsmangfoldet, og det er potensiale for å finne flere arter.</p> <p>Slik det er nå blir det verken beitet eller slått innenfor skjøtselsplanområdet. Uten skjøtsel kommer området på sikt til å gro igjen. Mange av artene og naturtypene er skjøtselsavhengige, og vil få problemer når det begynner å gro igjen. Når først oppslag har begynt å komme opp, kommer det til å gå raskt, og derfor er det viktig å iverksette tiltak.</p> <p>Det overordnede målet er å bevare de artsrike sand- og kulturpåvirkede områdene i Kvalvika. Det viktigste tiltaket for å hindre gjengroing er å gjenoppta beite med bruk av No-fence, særlig i områdene med semi-naturlig eng, sanddynemark, rasmarkeng og boreal hei.</p> <p>I slike særpregede miljøer som dette er det fortsatt potensiale for interessante arter, særlig innen sopp, lav, moser og insekter. Det anbefales at planen revideres i 2034. Det bør samtidig gjennomføres ny naturtypekartlegging og avgrensning etter gjeldende metodikk.</p>	

FORORD

I forbindelse med forvaltningsplan-arbeidet har Lofotodden nasjonalparkstyre ønsket å få utarbeidet en skjøtselsplan for Kvalvika i Flakstad kommune. I Kvalvika finnes skjøtselsbetingede naturtyper der risiko for gjengroing er til stede. Miljøfaglig Utredning har utarbeidet en skjøtselsplan som omhandler disse naturtypene i Kvalvika.

Kontaktperson hos oppdragsgiver har vært Emma Andrea Sørensen og Ole-Jakob Kvalshaug, som begge takkes for bidrag og informasjon om prosjektet. I tillegg takkes Norsk entomologisk forening avd. Møre og Romsdal v/Steffen Adler, Halvard Hatlen, John Bjarne Jordal og Geir Gaarder for hjelp med insektbestemmelser. Prosjektansvarlig for Miljøfaglig Utredning har vært Mathilde Norby Lorentzen. I tillegg har Pål Alvereng deltatt med feltarbeid for søk etter beitemarkssopp og med rapportering.

Tingvoll / Grøtavær, 15.12.2024

Miljøfaglig Utredning AS

Mathilde Norby Lorentzen

Pål Alvereng

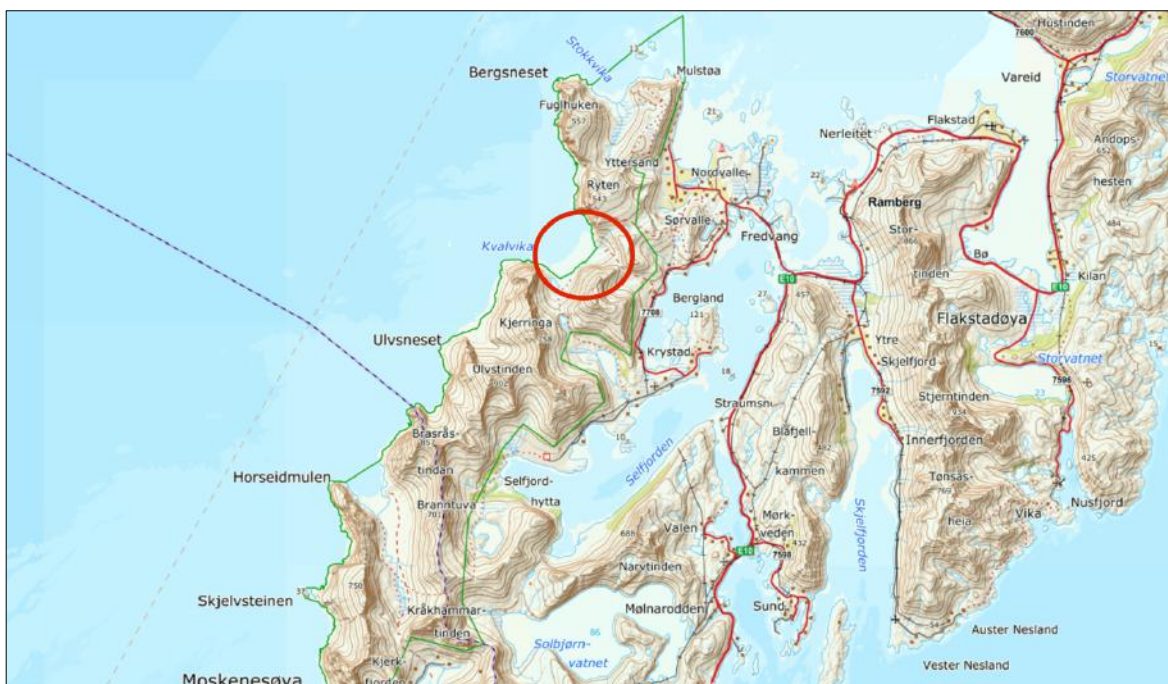
INNHold

FORORD.....	4
INNHold	5
1 INNLEDNING	6
2 METODE	7
3 GENERELT OM AKTUELLE NATURTYPER	8
3.1 SANDDYNER.....	8
3.2 SEMI-NATURLIG ENG	8
3.2.1 Sanddyneeng.....	9
3.3 BOREAL HEI	10
3.4 RASMARKHEI- OG ENG	11
4 KVALVIKA.....	12
4.1 AVGRENSNING, BELIGGENHET OG NATURGRUNNLAG	12
4.2 TIDLIGERE REGISTRERINGER	13
4.3 NATURTYPER VED KVALVIKA	14
4.3.1 Naturtyper etter DN-håndbok 13 og Miljødirektoratets instruks.....	14
4.3.2 Naturtyper etter NiN.....	14
4.3.3 Røddlistede naturtyper	15
4.4 ARTSMANGFOLD.....	15
4.4.1 Røddlistede arter	19
4.4.2 Fremmede arter.....	20
5 SKJØTSEL AV KVALVIKA.....	21
5.1 GRUNNLEGGENDE DATA FOR SKJØTSELSPLANEN	21
5.2 DRIFTSHISTORIE OG DAGENS BRUK.....	22
5.2.1 Tidligere bruk	22
5.2.2 Nåværende bruk	23
5.3 MÅL FOR SKJØTSEL.....	23
5.4 NYLIG GJENNOMFØRTE TILTAK	24
5.4.1 Stier	24
5.4.2 Husdyrbeite.....	24
5.4.3 Søppelrydding	24
5.5 SKJØTSELSRÅD.....	24
5.5.1 Beiting	24
5.5.2 Fjerne søppel.....	26
5.5.3 Restaurere steingard.....	27
5.6 OPPFØLGING AV PLANEN.....	27
6 KILDER	28
6.1 SKRIFTLIGE KILDER.....	28
6.2 NETTBASERTE KILDER.....	28
VEDLEGG 1 - ARTSLISTE	29

1 INNLEDNING

Kvalvika ligger i Flakstad kommune, og er del av Lofotodden nasjonalpark i Nordland fylke. Formålet med nasjonalparken er å bevare et stort naturområde som inneholder et særegent naturmangfold. Kvalvika ligger i nordre del av nasjonalparken, og består av Nordvika og Vestervika. Kvalvika var tidligere bebodd, men er nå et svært populært turmål. I området finnes flere skjøtelsbetingede naturtyper der risiko for gjengroing er til stede.

I forbindelse med forvaltningsplan-arbeidet har Miljøfaglig Utredning utarbeidet en skjøtelsplan for Kvalvika. Skjøtelsplanen omtaler de aktuelle naturtypene, tilhørende arts mangfold, historisk bruk, nåværende bruk og forslag til skjøtsel i Kvalvika.

Figur 1 Kvalvika (i rød sirkel) ligger i Lofotodden nasjonalpark, i Flakstad kommune, Nordland fylke.

2 METODE

Befaringer ble gjennomført av Mathilde Norby Lorentzen den 29.-30. juli og av Pål Alvereng den 23. september 2024 (fokus på beitemarkssopp). Registreringene er knyttet til artsmangfold og skjøtsel. For artsmangfoldet ble det gjort feltundersøkelser av særlig karplanter, insekter og sopp. For insekter ble det satt ut en lysfelle på natten, i tillegg til en fallfelle. Ingen insekter ble belagt. Enkelte sopp ble samlet inn for videre bestemmelser. Det ble ikke gjennomført naturtypekartlegging i Kvalvika da det ble vurdert som tilstrekkelig å benytte eksisterende kartlegging.

Rødlistestatus for arter (se tekstboks) er basert på gjeldende norske rødliste (Artsdatabanken 2021), mens status for truede naturtyper er basert på Artsdatabanken (2018). Inndeling av naturtyper følger NiN-kartleggingsveilederen fra Artsdatabanken (Bratli m.fl. 2019).

Bestemte artsfunn er publisert i Artskart. Utvalgte beitemarkssopp sendes til DNA-sekvensering, men resultatene er ikke med i denne planen.

Rødlistestatus:

CR = kritisk truet (Critically Endangered)

EN = sterkt truet (Endangered)

VU = sårbar (Vulnerable)

NT = nær truet (Near Threatened)

DD = datamangel (Data Deficient)

Figur 2. Kvalvika sett mot Ryten. Foto: Pål Alvereng

3 GENERELT OM AKTUELLE NATURTYPER

3.1 Sanddyner

Hentet dels fra Miljødirektoratets oversikt over naturtypen på nett:

<https://www.miljodirektoratet.no/tjenester/naturtyper/sanddynemark/>

Beskrivelse av naturtype

Sanddynemark omfatter åpne områder med ustabil og sanddominert substrat og inkluderer både sanddyner og sandstrender. Sanddynemark er betinget av stadig tilførsel av ny sand med sterke vinder. I et sanddyneområde kan det forekomme delarealer med ulik grad av sandstabilisering, og en variasjon i artssammensetning som en funksjon av dette. Sanddynemark er først og fremst knyttet til relativt sterkt eksponerte kyststrekninger, og finnes langs store deler av norskekysten.

Sanddynemark er en truet naturtype, vurdert som Sårbar (VU) på Norsk rødliste for naturtyper (2018). Bakgrunnen for rødlistevurderingen er tap av eller skade på arealet på grunn av både biotiske og abiotiske faktorer. Mye areal av sanddynemark har redusert tilstand på grunn av fysiske inngrep, oppdyrking, leplanting og slitasje fra friluftsliv. I tillegg er det forventet en økning i gjengroing av arealet og innslag av fremmede arter.

Påvirkninger

Beite, gjødsling, utbygging, slitasje og skog- og leplanting utgjør viktigste påvirkningsfaktorene, men naturtypen kan også være utsatt for invadering av fremmede arter. Mange arter som lever i sanddynemiljøer er avhengig av vegetasjonsfrie områder og kan respondere positivt på enkelte typer erosjon som hindrer gjengroing (Ødegaard mfl. 2011a). Enkelte menneskeskapt påvirkninger er derfor positive for at mange av naturkvalitetene skal opprettholdes i sanddyner. Men, det er hvordan denne arealbruken foregår, dvs. hvilke typer påvirkning og intensiteten av disse, som er avgjørende for områdenes naturmangfold og potensial for å opprettholde et biologisk mangfold av sandassosierte organismer. Moderat aktivitet vil kunne ha positiv effekt på artene som lever i eller på sanddominert mark. Konstant ustabilitet gir utarming av flora og fauna, men slike områder kan rekoloniseres etter at aktiviteten har opphørt. Permanent ustabilitet (fritidsaktiviteter, kontinuerlig hardt beite, mye teltning) gir imidlertid utarming av flora og fauna slik at tiltakene som iverksettes hele tiden må ta hensyn til denne balansegangen.

Skjøtsel

Faggrunnlaget for handlingsplanen for sanddynemark (Ødegaard m. fl. 2011a) foreslår målrettet beiting, fjerning av fremmede arter mm. som skjøtselstiltak for å bevare sanddynemark. Beiting fra husdyr er eksempel på aktivitet som kan øke slitasjen på sanddynene, men som kan være positivt ved riktig beitetrykk. Beiting er også avgjørende for forekomst av flere organismer i sandområder, bl.a. møkkbiller og moser som lever av dyremøkk. Beiting kan være et relevant tiltak for å hindre gjengroing, og for å lage sår i vegetasjonsdekket som er gunstig for sandinsekter. Beiting er også en forutsetning for forekomst av mange sopparter.

3.2 Semi-naturlig eng

Hentet fra Miljødirektoratets oversikt over naturtypen på nett:

<https://www.miljodirektoratet.no/tjenester/naturtyper/semi-naturlig-eng/>

Beskrivelse av naturtype

Semi-naturlig eng, herunder både slåttemark og naturbeitemark, er engpregete økosystemer som er formet gjennom langvarig ekstensiv hevd (beite eller slått) og bruk til jordbruksproduksjon gjennom lang tid. Engene kan være åpne eller tresatte. Semi-naturlig eng har ikke synlige fysiske

spor etter pløying eller tilsåing med fôr- og matvekster og ingen/svake spor etter gjødsling og/eller sprøyting. Naturtypen har ofte et stort artsmangfold, særlig av karplanter, sopp og insekter. Artsdiversiteten varierer med kalkinnhold, vannmetning og region.

Semi-naturlig eng er vurdert som sårbar (VU) på Norsk rødliste for naturtyper (2018). Naturtypen er avhengig av skjøtsel i form av beiting, slått eller en kombinasjon av disse to for å opprettholde artssammensetningen og vegetasjonsstrukturen som karakteriserer naturtypen. I dag er sannsynligvis mangel på skjøtsel, eller for svak skjøtsel (for eksempel for svakt beitetrykk), den viktigste trusselen mot semi-naturlig eng. Semi-naturlig eng kan også gå tapt som følge av gjødsling, pløying og oppdyrking, eller annen kultivering (bruk av ugrasmidler eller såing av foredla plantemateriale) som fører til større endringer i artssammensetningen. Naturtypen har også sentral økosystemfunksjon og det er svært mange arter i flere artsgrupper som kan knyttes til semi-naturlig eng.

Påvirkninger

Langvarig ekstensiv hevd og bruk med slått og/eller beite og et forholdsvis lavt næringsstoffnivå er de viktigste påvirkningsfaktorene og avgjørende for artsmangfoldet. Dersom beite/slått opphører vil engene gro igjen og erstattes av skog. Tilførsel av kunstgjødsel vil føre til økning av næringsstoffer og en overgang mot andre naturtyper som er preget av gjødsling.

Skjøtselsråd

Lokale og tradisjonell skjøtselsformer med beite og/eller slått bør videreføres der dette er kjent. Det er viktig å tilpasse dyreantall, husdyrslag og tidspunkt for beite til vegetasjonen på stedet. Beitefrie perioder i sommerhalvåret, og beiting med storfe i stedet for sau, er positivt for pollinerende insekter. Det kan også være aktuelt å holde sau unna lokaliteter med sjeldne arter. Naturtypen bør slås til tradisjonelt tidspunkt. Om dette ikke er kjent, bør en vente med slått til de fleste plantene har blomstret av og satt frø. Kratt, problemarter og fremmedarter bør fjernes regelmessig ved slått eller rydding.

3.2.1 Sanddyneeng

Hentet fra Artsdatabanken sin beskrivelse etter NiN 2:

https://artsdatabanken.no/Pages/238636/sanddyne-eng_med_klart_hevdpreg_eller

Sanddyneenger har et ekstensivt hevdpreg eller svakt preg av gjødsling, og forekommer i sanddyneområder på tørr mark. Dette er åpne enger dominert av lavvokste urter og gras, iblant med spredte busker, ofte med flekker av naken, erodert sand. Bunnsjiktet har varierende dekning med tørketolerante moser og lav. Gjengroingsstadier karakterisert av busker og lyng. Størsteparten av arealet som tilhørte denne kartleggingsenheten er gjødslet opp til Oppdyrket varig eng (T45) eller er i gjengroing etter opphør av beite for noen tiår tilbake. Enger i god hevd uten eller med svært lite gjødselspåvirkning kan ha innslag av beitemarksopp på høsten. Engene har fellestrekk med brune dyner (T21-C-3), og skilles fra T21 sanddynemark ved tydeligere innslag av semi-naturlige engarter og beitespor. De finnes i indre deler av sanddyneområder, og er gjerne mer grasdominert en sanddynemark (T21).

Figur 3 Vestervika sett mot Ryten. Sanddynemark på nedsiden, og sanddyneeng på oversiden. Foto: Mathilde N. Lorentzen

3.3 Boreal hei

Hentet fra Miljødirektoratets oversikt over naturtypen på nett:

<https://www.miljodirektoratet.no/tjenester/naturtyper/boreal-hei/>

Beskrivelse av naturtype

Boreal hei er en åpen (ikke tresatt) naturtype, dominert av dvergbusker/lyng, som røsslyng, dvergbjørk, krekling og einer. I kalkrike områder kan naturtypen være dominert av engplanter. Boreal hei er et resultat av hogst og rydding av skog og påfølgende sommerbeiting med husdyr. Naturtypen finnes i hele landet, men med tyngdepunkt i mellomboreal og nordboreal bioklimatisk sone. I Sør-Norge er den særlig knyttet til stølsområder i fjellet.

Boreal hei har sentral økosystemfunksjon ved at den inkluderer blant annet arter som finnes både i fjellet og i semi-naturlig eng. Boreal hei er på Norsk rødliste for naturtyper (2018) vurdert som sårbar (VU).

Påvirkninger

Boreal hei er avhengig av skjøtsel i form av moderat sommerbeite og rydding av busker og trær for ikke å gro igjen og gå over til skog.

Skjøtselsråd

Beitetrykket har tradisjonelt vært svakt og delvis tilfeldig i naturtypen, men bør være høgt nok til å forhindre reetablering av tre- og busksjikt. Husdyr som sau, geit, hest og tradisjonelle storferaser er gode beitedyr i boreal hei. Kombinert beite med flere husdyrslag, enten samtidig eller i veksling gjennom sesongen, kan være fordelaktig for artsmangfoldet og reduserer behovet for rydding av kratt og problemarter. Beiting med storfe i stedet for sau om sommeren kan være

positivt for pollinerende insekter. Dette er fordi storfe beiter mindre på urter. Kratt, problemarter og fremmedarter bør fjernes regelmessig ved slått eller rydding. Einerkratt bør derimot ikke fjernes helt da det regulerer mikroklimaet og er viktig for flere arter.

3.4 Rasmarkhei- og eng

Hentet fra Miljødirektoratets oversikt over naturtypen kalkrik rasmarkhei- og eng på nett:
<https://www.miljodirektoratet.no/tjenester/naturtyper/kalkrik-rasmarkhei--og-eng/>

Beskrivelse av naturtype

Kalkrik rasmarkhei og -eng finnes fra lavlandet til og med lavalpin bioklimatisk sone i fjellet og omfatter øvre deler av rasmarksskråninger under kalkrike bergvegger med til dels stabilisert, jorddekt mark med sluttet vegetasjon som danner heier eller enger. Naturtypen kan også opptre i rasmarksskråninger som er sørlig eksponert med et varmt mikroklima, selv om bergarten er noe fattigere. Den betinges av stadig tilførsel av rasmateriale (snø, steiner) ovenfra, men er stabil nok til at karplanter dominerer vegetasjonen. Jordsmonnet består av en blanding av forvittringsjord (løsmasse dannet ved forvitring) og stein, der øverste delen av rasmarka har mest finmateriale, mens innhold av grovere stein og blokker øker nedover. Kildevannstilførsel med relativt høy markfuktighet og mineralnæring gir innslag av kildemarksarter. Rasmarkengene utgjør en særpreget og ofte artsrik type natur, som mange steder inneholder lokalt og/eller nasjonalt sjeldne arter.

Naturtypen er levested for spesialiserte plantesamfunn med kalk- og varmekrevende, forstyrrelsesbetingede og/eller konkurransesvake arter. Oversikten over truede og nær truede arter knyttet til naturtypen er imidlertid mangelfull, særlig når det gjelder andre artsgrupper enn karplanter.

Påvirkninger

Den viktigste påvirkningsfaktoren er klimaendringer med gjengroing av trær og busker. Naturtypen er lite påvirket av slitasje ved ferdsel og arealbruk, men kan være sterkt påvirket av beite.

Skjøtsel

Beite er viktig i rasmarkenger i et kulturlandskap, da disse gjerne også ble brukt som beitearealer.

Figur 5 Oversikt over Kvalvika, sett fra Ryten. Begge vikene er inkludert i skjøtselplanen, samt en del oppover lia. Foto: Mathilde N. Lorentzen

4.2 Tidligere registreringer

Kvalvika er tidligere kartlagt i flere omganger, både gjennom ulike prosjekter, men også på frivillig basis. Elven m. fl. (1988) beskrev botaniske verdier i området. I 2005 ble Kvalvika registrert som sanddyne med verdi viktig (B) etter DN-håndbok 13 (Strann m.fl. 2006). I 2013 ble arter i området kartlagt, og det ble gjennomført en heldekkende kartlegging etter NiN 1-metodikk av Hanssen, Gaarder & Alvereng (2013). I 2021 ble deler av området kartlagt etter Miljødirektoratets instruks. Registreringer av naturmangfold i Kvalvika ligger tilgjengelig i Naturbase og Artskart.

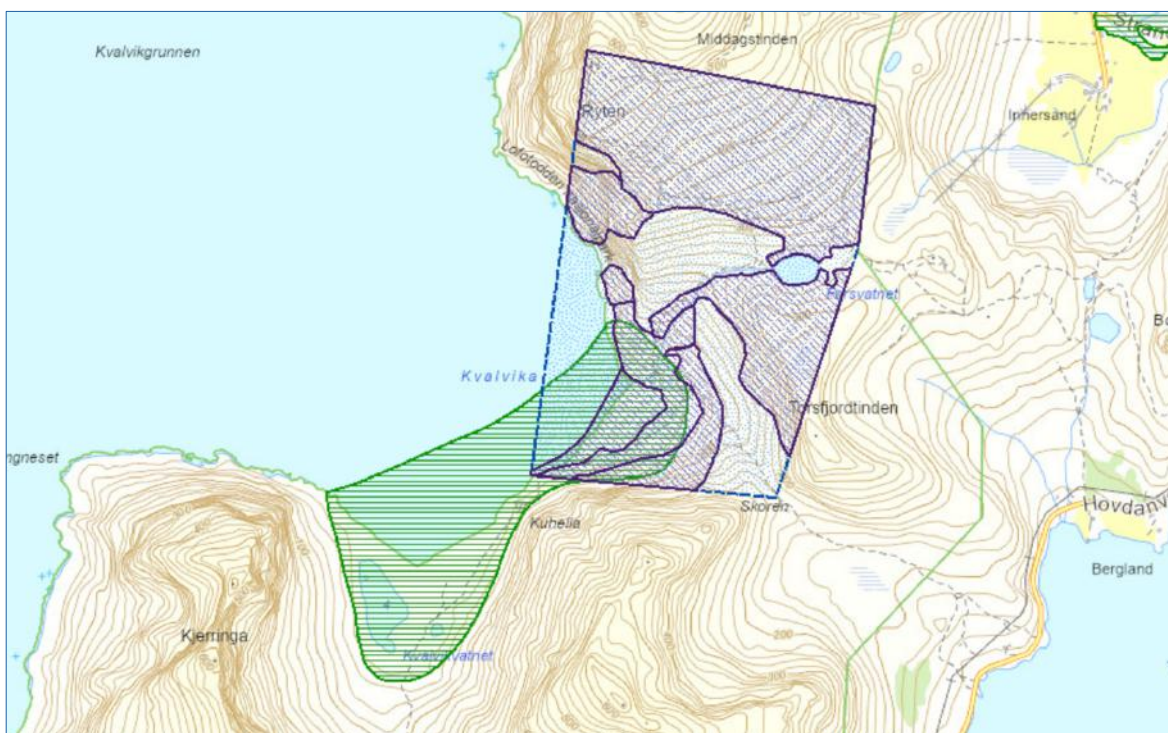
Under følger aktuelle rapporter om naturmangfoldet i Kvalvika (listen er ikke uttømmende):

- 1988: Botaniske verdier på havstrender i Nordland. (Elven m. fl. 1988)
- 2005: Biologisk mangfold i Flakstad kommune (Strann m. fl. 2006)
- 2013: Naturtypekartlegging etter NiN 1.0 i Lofotodden nasjonalpark (Hanssen m. fl. 2013)
- 2021: Fuglekartlegging i Lofotodden nasjonalpark (Eggen 2021)
- 2021: Forenklet konsekvensutredning av naturmangfold og skjøtelsråd for Kvalvika og Ryten (Lorentzen 2021).

4.3 Naturtyper ved Kvalvika

4.3.1 Naturtyper etter DN-håndbok 13 og Miljødirektoratets instruks

I 2005 ble Kvalvika registrert som sanddyne BN00013923 med verdi viktig (B) etter DN-håndbok 13 (Strann m.fl. 2006). I 2021 ble utredningsområdet kartlagt etter Miljødirektoratets instruks (Lorentzen 2021), og fire ulike naturtyper ble registrert. Sanddynemark er registrert helt nede i vannkanten og vurdert til svært høy kvalitet. Naturbeitemark er registrert nede ved strandsonen der sau beitet regelmessig, og vurdert til svært høy kvalitet. Naturtypen kalkfattig fjellhei, leside og tundra er alle vurdert til høy kvalitet, bortsett fra Ryten på grunn av høyere slitasje. Dette arealet fikk moderat kvalitet. Kalkrik rasmarkhei- og eng ligger ovenfor naturbeitemarken i søndre del, og er vurdert til svært høy kvalitet. Flere av naturtypene fortsetter utenfor det avgrensede utredningsområdet.

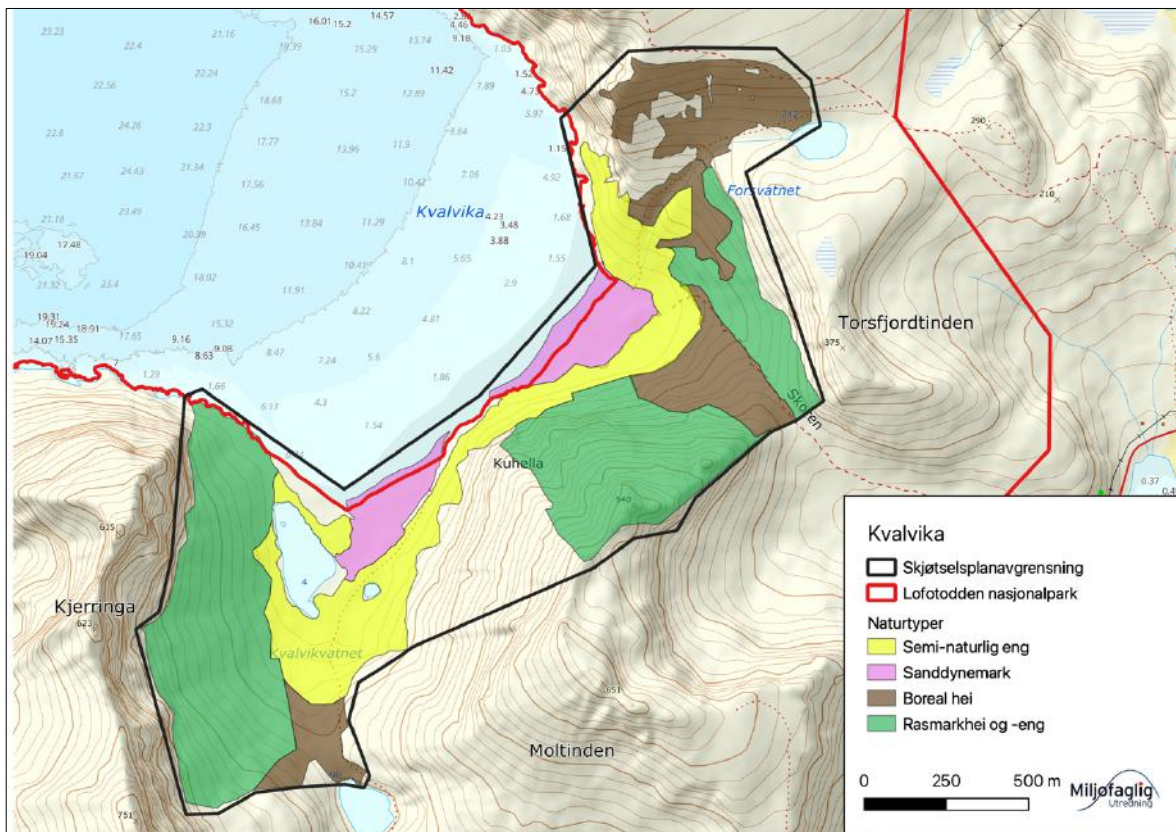

Figur 6 Kvalvika er tidligere registrert som sanddyne etter DN-håndbok 13 (grønn skravur). I tillegg ble deler av området kartlagt etter Miljødirektoratets instruks i 2021 (registrerte naturtyper er vis med lilla skravur).

4.3.2 Naturtyper etter NiN

I 2013 ble det gjennomført en heldekkende naturtypekartlegging basert på metodikk NiN 1.0 (Hanssen m. fl. 2013). Dette ble gjennomført både i og utenfor skjøtelsplanarealet. Betegnelsene brukt til kartleggingen i NiN 1.0 har senere blitt oversatt til NiN 2. Innenfor skjøtelsplanarealet er det, etter NiN 2, registrert semi-naturlig eng (310 daa, kulturmarkseng), boreal hei (296 daa), rasmarkeng (676 daa) og sanddynemark (126 daa), i tillegg til annen natur (nakent berg, fjellhei, grusstrand mm.). I figuren under er vist hvor det er registrert semi-naturlig eng, boreal hei, rasmarkeng og sanddynemark i skjøtelsplanområdet. Obs. Noen av disse naturtypene overlapper, men på figuren er den dominerende naturtypen vist.

Kvalvika er sterkt påvirket av sandavsetninger, noe som gir utslag i både vegetasjonen og naturtypene. Innen semi-naturlig eng er det særlig forekomst av sanddyneeng i området, en naturtype som ikke fantes i NiN 1. Sandavsetningene, kombinert med enkelte kildedrag, har gitt opphav til kalkrike enger og rasmarkheier, som har et spesielt artsmangfold.

Figur 7 Sanddynemark er vist i rosa, semi-naturlig eng i gult, boreal hei i brunt og rasmarkhei i grønt. Det er noe overlapp mellom naturtyper, og det er valgt å synliggjøre kun den dominerende. Resterende areal er annen natur. Svart omriss viser skjøtelsesplanarealet.

4.3.3 Rødlistede naturtyper

Etter norsk rødliste for naturtyper er Semi-naturlig eng, sanddynemark og boreal hei alle rødlistet som sårbar VU.

4.4 Artsmangfold

Karplanter

Sandavsetninger og kildedrag gir stor forskjell på kalknivået i området, noe som også gir utslag i karplantefloraen. Enkelte områder virker kalkfattige, mens andre er kalkrike. De kalkrike miljøene var særlig sanddyneengene og enkelte rasmarksenger. I slike miljøer vokste arter som rødsildre (NT), reinrose (NT), rødflangre (sparsomt), hårstarr, fjellfrøstjerne og gulsildre. Marinøkkel vokste sparsomt til spredt i engene både i vestervika og nordvika.

Sopp

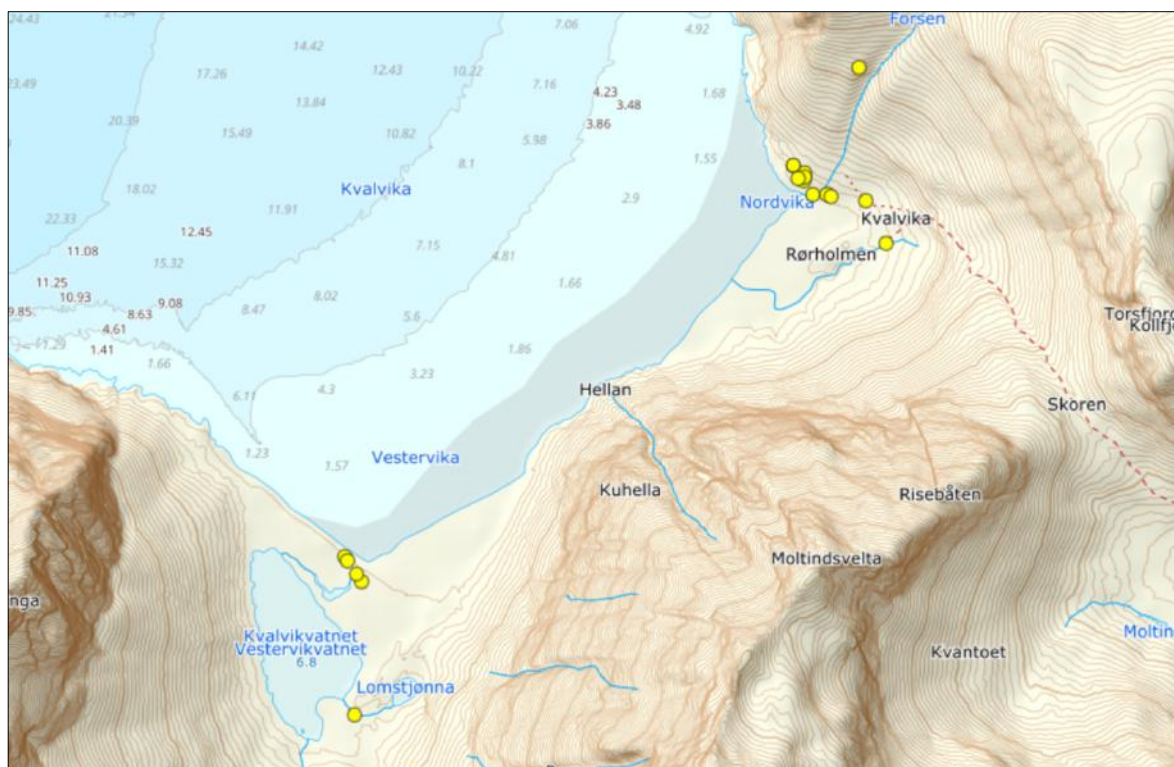
Soppfloraen ble undersøkt spesielt i feltsesongen 2024, og da med særlig fokus på beitemarkssopp da dette er sopper som er spesielt knyttet til kulturbetingede naturtyper og indikerer langvarig hevd med slått og/eller beite. Sopp registrert i 2024 er vist i tabellen under, og en samleliste for alle registrerte sopp i Kvalvika ligger i vedlegg 1. Både naturtypene og disse soppartene er truet av endringer i bruken av kulturlandskapet med nedlegging av gårdsbruk, endrede driftsformer og sterk nedgang i beitebruk.

Tyrkerrødspore ble også påvist i 2021 (Lorentzen 2021), da i Nordvika, men ellers er artene nye for området, jfr. Artskart, forutsatt at den foreløpige artsbestemmelsen er korrekt for artene sendt til DNA-sekvensering. Tidligere var det ikke blitt gjort noen soppfunn i Vestervika. På denne

befaringen var artsfunnene fordelt noenlunde likt, altså med flere arter beitemarkssopp også i Vestervika. Totalt er det registrert fem rødlistede beitemarkssopp i Kvalvika. Funnene viser at begge vikene er viktige for beitemarkssopp, og at det er i de registrerte semi-naturlig engene at slike opptrer i Kvalvika. Det kan nevnes at Kvalvika per 2024 er det nordligste voksestedet for anderødspore (VU). Flere beitemarkssopp er DNA-sekvensert eller skal sekvenseres, noe som forventes å gi interessante resultater. Sekvensering er nødvendig for å bestemme mange beitemarkssopp. Ulike arter beitemarkssopp fruktifiserer til ulike tider på året, og ikke nødvendigvis hvert år. Dette gjør at det fortsatt er sannsynlig å finne flere arter her, også rødlistede.

Tabell 1. Følgende arter av beitemarkssopp ble påvist på befaringen i Kvalvika i september i 2024.

Norsk artsnavn	Vitenskapelig artsnavn	RL	Funnsted	Kommentar
Papegøyevokssopp-gruppen	<i>Gliophorus psittacinus</i>		Nordvika og Vestervika	Sendes til DNA-sekvensering
kjglevokssopp-gruppen	<i>Hygrocybe conica</i>		Nordvika og Vestervika	Flere funn. Arter innenfor gruppen - sendes til DNA-sekvensering
Vokssopp spp.	<i>Hygrocybe spp.</i>		Nordvika og Vestervika	flere funn av potensielt ulike arter). Ubestemte arter sendes til DNA-sekvensering
gyllen vokssopp	<i>Hygrocybe aurantiosplendens</i>	NT	Nordvika	Sendes til DNA-sekvensering
melrødspore	<i>Entoloma prunuloides</i>	VU	Nordvika	
tuekøllesopp	<i>Clavaria fragilis</i>		Nordvika	Sendes til DNA-sekvensering
Kritt vokssopp-gruppen	<i>Cuphophyllus virgineus</i>		Nordvika	
mønjevokssopp	<i>Hygrocybe coccinea</i>		Vestervika	Sendes til DNA-sekvensering
tyrkerrødspore	<i>Entoloma turci</i>	NT	Vestervika	
Gul småfingersopp	<i>Clavulinopsis corniculata</i>		Vestervika	

Figur 8 Beitemarkssoppen i Kvalvika er funnet på semi-naturlig eng, såkalt sanddyneeng, både i Nordvika og Vestervika (Artsdatabanken 2024).

Figur 9 Antatt gyllen vokssopp (VU). Denne sendes inn til DNA-sekvensering for sikker bestemmelse. Foto: Pål Alvereng

Figur 10 Ukjent vokssopp (*hygrocybe sp.*) som kan være interessant. Sendes inn til DNA-sekvensering for bestemmelse. Foto: Pål Alvereng

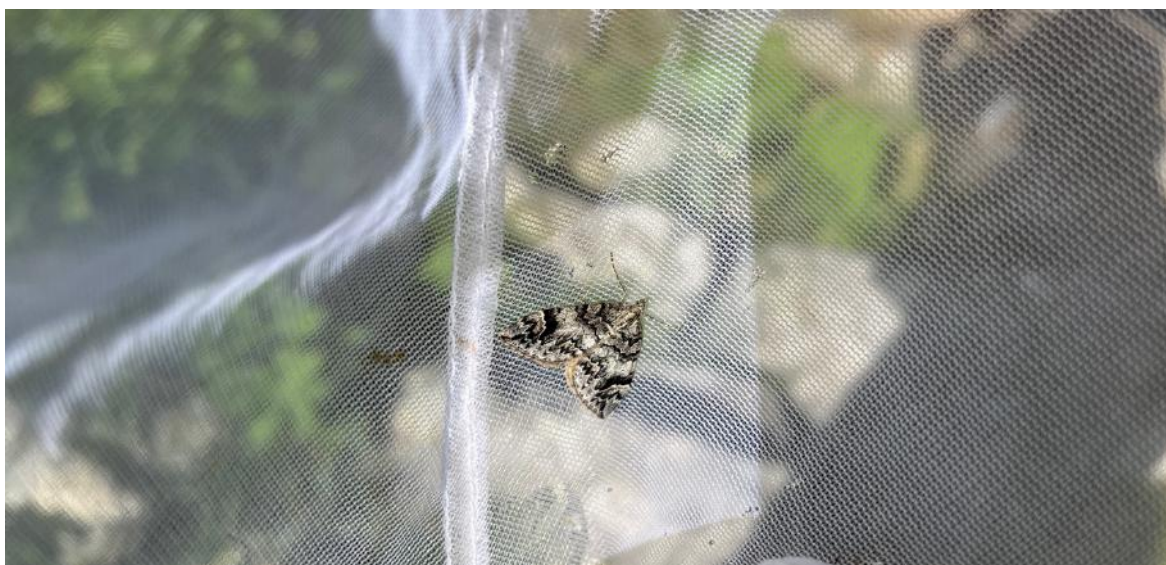
Insekter, fugl, lav og moser

Insektundersøkelser ved bruk av håv (1 kveld og morgen/dag), lysfelle (1 natt) og fallfelle (1 natt) ble gjennomført og resulterte i en økning fra 1 registrert art til 14 arter. Det er både sommerfugler, fluer, parasittvepser, tegeter, stankelbein og døgnflue. Noen av artene er ikke bestemt til art. Ingen er rødlistede. Det var lyst om natten, slik at fellefangsten ble relativt dårlig. Det er potensiale for å finne flere arter. Moser og lav er dårlig undersøkt, og her er det potensiale for flere interessante arter.

Kvalvika er viktig for fugl, både landområdene, Kvalvikvatnet og sjøen. Eggen (2021) skrev at 16 fuglearter hadde aktivitet tilknyttet hekking eller mulig hekking i området i 2021. Det nevnes blant annet teist (NT), fiskemåke (VU), tjeld (NT) og tyvjo (VU). Kvalvikvatnet er hekkeplass for noen våtmarksfugl, blant annet strandsnipe (Eggen 2021). Tidligere er det registrert arter som lomvi (CR), makrellterne (EN), krykkje (EN), alke (VU), gråmåke (VU), fiskemåke (VU), tyvjo (VU), teist (NT), tjeld (NT) og heilo (NT) i området.

Tabell 2 Oversikt over insekter som ble registrert i 2024.

Norsk navn	Vitenskapelig navn	Kategori	Antall observasjoner
blek engmott cf.	<i>Udea lutealis cf.</i>	LC	1
blåbærmåler cf.	<i>Eulithis populata cf.</i>	LC	2
døgnflue sp.	<i>Ephemeroptera sp.</i>		1
engkransmose	<i>Rhytidiadelphus squarrosus</i>	LC	1
Flue sp.			1
Fløyelsringvinge	<i>Erebia ligea</i>	LC	1
Gresstege sp.	<i>Leptopterna sp.</i>		1
gul skyggevikler	<i>Eana osseana</i>	LC	1
hvitveislundmåler	<i>Mesotype didymata</i>	LC	2
Metalimnobia sp.	<i>Metalimnobia sp.</i>		1
Mosemott sp.	<i>Scopariinae sp.</i>		1
Måler sp.	<i>Geometrida sp.</i>		1
Parasittveps sp.			2
vinkelskogmåler	<i>Dysstroma citrata</i>	LC	1

Figur 11 Vinkelskogmåler er vanlig i Norge, og dette funnet er det andre funnet i Flakstad kommune. Foto: Mathilde N. Lorentzen

Figur 12 Lysfellen ble forsøkt plassert på et mørkt og oversiktlig sted i Vestervika. Dette for å få lyset til å synes for insektene best mulig. Fangsten denne natten var ikke veldig stor, og det er generelt vanskeligere når det er så lyst om nettene. Foto: Mathilde N. Lorentzen

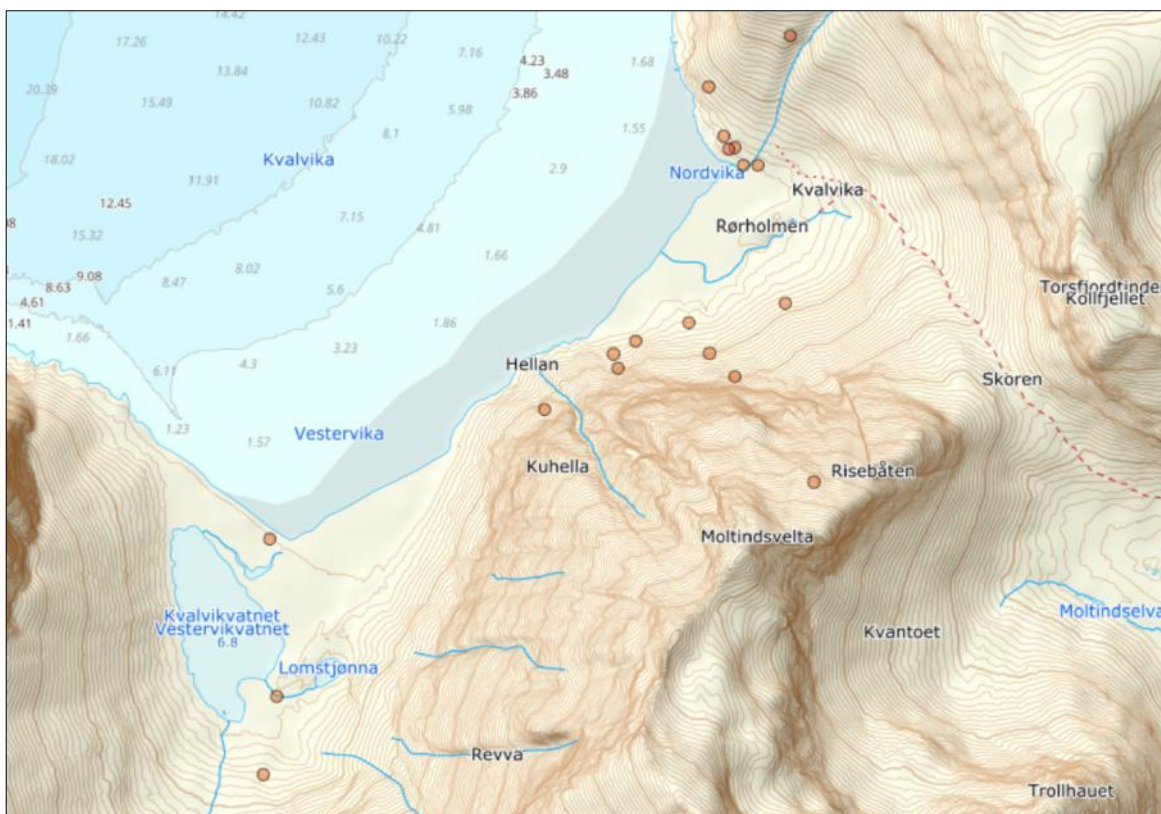
4.4.1 Rødlistede arter

Det er registrert totalt 18 rødlistede arter i skjøtelsesplanområdet i Kvalvika. De aller fleste er fugl, men fem er rødlistede beitemarkssopp. Dette viser at Kvalvika er viktig for både fugl og beitemarkssopp. I tillegg er det registrert arter som reinrose og rødsildre i området, særlig i de kalkrike rasmarkheiene og sandyneengene. I 2024 ble tyrkerrødspore (NT), gyllen vokssopp (NT), melrødspore (VU) og rødsildre (NT) registrert, hvorav gyllen vokssopp og melrødspore er nye for området. Ellers har Kvalvika det nordligste funnet av anderødspore (VU) i Norge. Arten ble påvist og DNA-sekvensert i 2021 (Lorentzen 2021).

Tabell 3 Oversikt over registrerte rødlistede arter i skjøtelsesplanarealet i Artskart per 07.12.2024. Artene er sortert på rødlistestatus. Obs. Enkelte funn kan være unøyaktig plassert, særlig fugl.

Norsk navn	Vitenskapelig navn	Kategori	Antall observasjoner
lomvi	<i>Uria aalge</i>	CR	1
makrellterne	<i>Sterna hirundo</i>	EN	3
alke	<i>Alca torda</i>	VU	1
gråmåke	<i>Larus argentatus</i>	VU	6
fiskemåke	<i>Larus canus</i>	VU	15
tyvjo	<i>Stercorarius parasiticus</i>	VU	1
melrødspore	<i>Entoloma prunuloides</i>	VU	1
anderødspore	<i>Entoloma anatinum</i>	VU	1
teist	<i>Cephus grylle</i>	NT	6
rødstilk	<i>Tringa totanus</i>	NT	2
storskarv	<i>Phalacrocorax carbo</i>	NT	2
gyllen vokssopp	<i>Hygrocybe aurantiosplendens</i>	NT	2
reinrose	<i>Dryas octopetala</i>	NT	1
rødsildre	<i>Saxifraga oppositifolia</i>	NT	10
tjeld	<i>Haematopus ostralegus</i>	NT	16

Norsk navn	Vitenskapelig navn	Kategori	Antall observasjoner
småspove	<i>Numenius phaeopus</i>	NT	1
tyrkerrødspore	<i>Entoloma turci</i>	NT	3
lillagrå rødspore	<i>Entoloma griseocyaneum</i>	NT	1

Figur 13 Kart over rødlistede karplanter og sopp per 09.12.2024 i Artskart. Funn med grov nøyaktighet er ikke tatt med.

Figur 14 Melrødspore (VU) er ny for området og vokste i sanddyneeng. Arten lukter litt mel, den er lys beigeaktig og er svakt rosa på skiver. Foto: Pål Alvereng

4.4.2 Fremmede arter

Ingen fremmedarter er kjent i Kvalvika.

5 SKJØTSEL AV KVALVIKA

5.1 Grunnleggende data for skjøtelsesplanen

Grunneiere: Mange andelsinnehavere. Ikke spesifisert nærmere.	Ansvar, skjøtsel: Lofotodden nasjonalparkstyre	Lokalitetsverdi i Naturbase: Sanddynemark - B-viktig (DN-håndbok 13) Sanddynemark - Svært høy lokalitetskvalitet (Miljødirektoratets instruks) Naturbeitemark - Svært høy lokalitetskvalitet (Miljødirektoratets instruks)
Dato, utarbeiding av skjøtelsesplan: 15.12.2024	Datoer for befaring: 29.-30. juli og 23. september 2024	
Kontakt med bruker (telefon, befaring, e-post med mer.): Lofotodden nasjonalparkstyre har sendt ut et infoskriv til aktuelle grunneiere og Vestbygda beitelag. Det er ikke lagt opp til grunneierkontakt utover dette.		
Skjøtelsesplan utformet av: Mathilde Norby Lorentzen og Pål Alvereng	Firma: Miljøfaglig Utredning AS	
Posisjon: UTM Sone 33 Ø420575, N7552510	Gnr/Bnr: 44/1, 44/2 19/1	
Nåværende areal for skjøtelsesplan / naturbaselokalitet: Semi-naturlig eng: 310 daa Boreal hei: 296 daa Rasmarkeng – og hei: 676 daa Sanddynemark: 126 daa Totalt: 1408 daa (1,4 km²)	Del av verneområde: Ja VV00003401 Lofotodden nasjonalpark	

5.2 Driftshistorie og dagens bruk

5.2.1 Tidligere bruk

Kvalvika var tidligere bebodd, og en kan fortsatt se spor etter dette. Allerede sen jernalder-tidlig middelalder var det bosetning i Nordvika (Lofotodden nasjonalparkstyre 2023). Videre står det at «Samlet sett gjenspeiler funnene en gårdsbosetning, der husholdet nok omfattet både kvinner, barn og menn. Man har hatt geit, sau og kyr som har gått på beite i nærheten, og trolig drev man også åkerbruk.»

Gården Kvalvik lå i Nordvika, og en kan fortsatt se rester etter denne. Det er blant annet hustuffer og rester etter en gammel steingard. Kvalvika har historie med både slått og beite, og trolig ble det som kunne slås, slått. Flakstad historielag (ukjent) skriver følgende på sine nettsider: «I Nordvika bodde det i 1910 to familier med til sammen 12 personer. Det var Peter Monsen med kona Emma, deres to sønner samt tjenestepike. Den andre familien var Peter Arntsen, kona Emilie og deres tre sønner og to døtre. Kvalvika ble fraflyttet i 1938, og i dag ser man bare hustuftene og rester etter en potetkjeller samt spor etter slåtteigene. Også i Vestervika finnes spor etter gammel bosetting som hustuffer, gravrøyser og strandvollgraver.»

Ifølge Eilertsen (2013) var det tidligere registrert fire beitebrukere, med til sammen 1800 søyer og lam. Det poengteres videre at dyretallet var tilpasset beitekapasiteten i området.

Figur 15 Flyfoto fra Nordvika i 2009 viser gamle hustuffer og slåtteteiger. I overkant kan en skimte en gammel steingard som går langsmed lia.

5.2.2 Nåværende bruk

I 2021 var antallet beitebrukere redusert til to og omkring 100-150 vinterfødrede sau (Kvalshaug 2021), noe som var betydelig lavere enn det det var før. I 2024 var det én bonde igjen på Krystad som driver med sau. Han har hatt mellom 80 og 100 sau på utmarksbeite i området fra Markjorda (Gnr./bnr. 19/1) til Vestervika og ut til Kvalvika (Kvalshaug epost 15.07.2024). 2024 er første året han ikke har beitedyr i området. Han hadde de i stedet på Moberget (20/19). Dette med bakgrunn i egen alder og behov for å gjøre sankingen lettere (Kvalshaug epost 15.07.2024). Under befaringen i 2024 ble det observert høyere vegetasjon på grunn av manglende beite.

Dagens bruk er ellers sterkt knyttet mot turisme. Det brukes som turmål og overnattingsplass for turister året rundt, men aller mest i sommersesongen.

Figur 16 I 2024 ble det ikke beitet, og en kan se at vegetasjonen er nokså høy. På flatene nede ved sjøen er det derimot nedtråkket av mennesker som telter. Foto Mathilde N. Lorentzen

5.3 Mål for skjøtsel

Det overordnede målet er å bevare de artsrike sand- og kulturpåvirkede områdene i Kvalvika.

Delmål:

- Området holdes åpent og uten økning av gjengroingsarter som bjørk.
- Opprettholde en variasjon i sandstabilisering, fra helt vegetasjonsløse sanddyner til vegetasjonsdekte sanddyneenger.
- Artsmangfoldet med beitemarkssopp, rødlistede og kalkkrevende arter skal opprettholdes.
- Slitasje skal holdes på et forsvarlig nivå.

5.4 Nylig gjennomførte tiltak

5.4.1 Stier

Under befaringen var det påbegynt arbeid med sherpatrappet fra Kvalvika og oppover mot Ryten.

5.4.2 Husdyrbeite

Det beites sporadisk med sau i området, men dette ble ikke gjennomført i 2024.

For å hindre gjengroing og for å ta vare på artsmangfoldet på semi-naturlig eng på sand, og delvis på brun dyne og dynehei, trengs det hevd i form av ekstensiv husdyrbeite og/eller slått.

5.4.3 Sjøppelrydding

Det er gjennomført årlig sjøppelrydding i Kvalvika. I tiltaksplanen til Lofotodden nasjonalpark er det satt opp årlig rydding (Lofotodden nasjonalparkstyre 2024).

5.5 Skjøtselsråd

5.5.1 Beiting

Det aller viktigste tiltaket er å få til tilstrekkelig beite i de skjøtselbetingede områdene i Kvalvika (semi-naturlig eng, sanddynemark, kalkrik rasmarkeng og boreal hei, se figur under). Området har lang historikk med både beite og slått, og det er den tradisjonelle driften, sammen med sandflukt, som har formet området til slik det er i dag. Nå har begge deler opphørt. Beite opphørte i 2024, og slått for mange år siden. Områdene gror derfor gradvis igjen, selv om dette tar lang tid. Når først oppslag får fotfeste vil gjengroingen gå mye raskere, så derfor er det viktig å være føre-var, og sørge for at oppslag blir spist før det rekker å etablere seg. Det er derfor sterkt ønskelig at beite gjenopptas, og det anbefales at det investeres i No-fence for å lette beiteholdet. Både slått og beite vil være gunstig her, men slått er lite realistisk å få gjennomført, så denne skjøtselsplanen fokuserer på beite. Beite vil kunne holde vegetasjonen nede og hindre opphopning av strø. Beiting vil også forårsake mange små sår i vegetasjonsdekket som letter etablering av konkurransesvake, kravfulle og dels rødlistede karplanter, og kan også være gunstig for en rekke sopp.

Aller helst bør beite gjennomføres på tradisjonelt vis, med de dyreslagene og antallet som opprinnelig gikk på beite her. Når en ikke har mulighet til å gjenoppta skjøtsel lik tradisjonell drift, med beite, dyreslag og slått, må gjennomføringen tilpasses dette og en må gjøre seg erfaringer og justeringer år for år. Dyretallet og type dyr må tilpasses beitekapasiteten i området. Ifølge Eilertsen (2013) var det til sammen 1800 søyer og lam på nordøstre del av Moskenesøya, og at dette var tilpasset beitekapasiteten, men det er usikkert hvor mange som beitet i Kvalvika. Dette er likevel nyere tids drift, og gjenspeiler ikke nødvendigvis slik det ble gjort tidligere. I et lignende område ved Bunes er beitekapasiteten beregnet til å være om lag 150 sau pr. km² utmark, men at dette kun er en pekepinn (Haugen 2019). Dersom det begynner å komme opp oppslag til tross for beiting, må muligens beitetrykket økes eller andre tiltak iverksettes. Det samme gjelder dersom en ser at ikke-prefererte arter aldri beites.

Både sau, geit og lette storferaser kan være aktuelt, og sambeite eller vekselbeite er ofte positivt. Ødegaard m. fl. (2011) skriver at på sanddyner anbefales bruk av storfe da disse ikke er så selektive, relativt skånsomme mot urterik vegetasjon, og samtidig skaper livsmedium for arter i møkk. Trolig er det likevel sau som er mest sannsynlig å få til her, og det kan være vanskelig å få til sambeite eller vekselbeite i området. Det bør da velges saueraser som er lite kresne, som spiser oppslag. Geit kan være aktuelt å bruke sammen med sau hvis dette er mulig, særlig i områder der

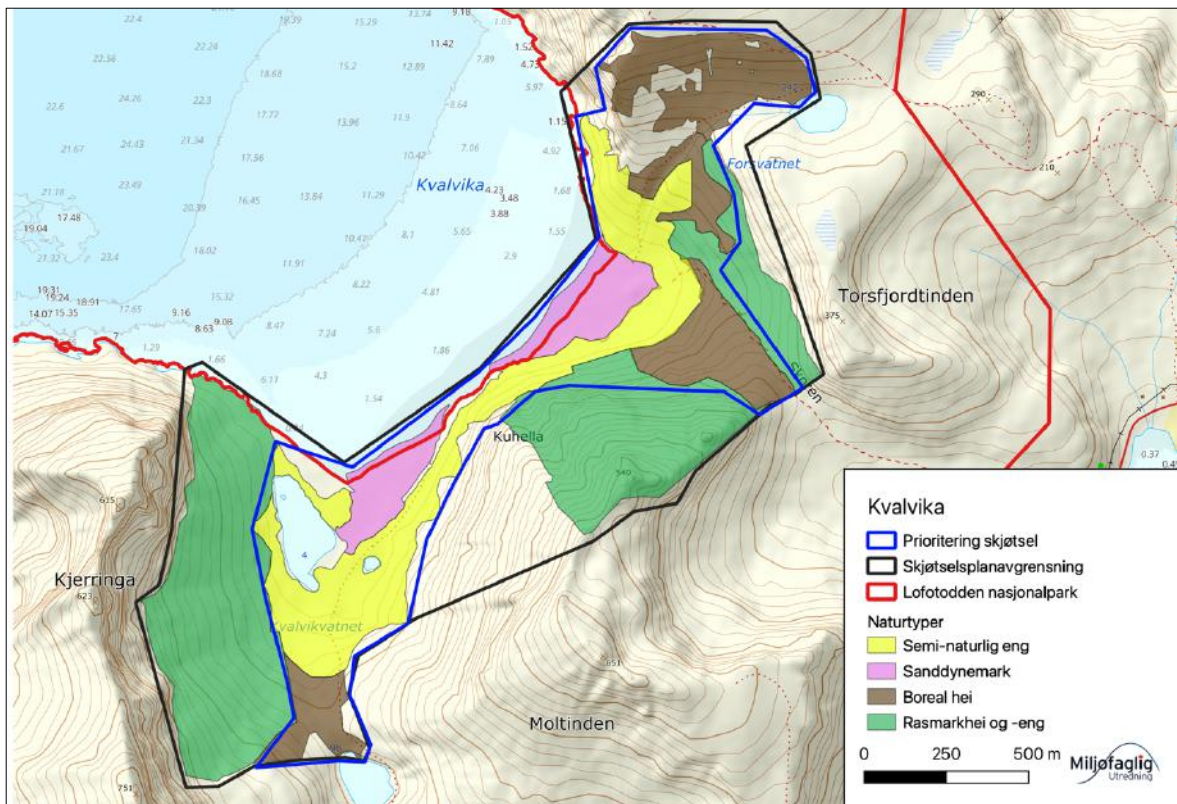
oppslag har begynt å komme opp. Ved sambeiting eller vekselbeite utfyller dyrene hverandre ved at de beiter ulikt.

No-fence kan benyttes for å sikre et tilstrekkelig beitetrykk i de skjøtselsbetingede områdene, og en kan om nødvendig dele inn i delområder ved bruk av dette. Dette gjør beitehold, inkludert oppsyn og innsamling, enklere. Det er samtidig viktig å påpeke at det er bedre med beite enkelte år enn aldri. Ved å dele opp i delområder kan en også justere beitetidspunktene. Et forslag til prioritert skjøtselsområde (beiteområde) er vist i figuren under.

For områder med orkideer, slik som arealene med semi-naturlig eng, er det viktig å holde sau unna i blomstringstid siden sau gjerne spiser orkideer. Sau kan godt beite i de semi-naturlige engene om våren (frem til orkideene begynner å komme opp i midten av juni) og høsten (fra august og utover). Det er ønskelig at engene er godt beitet ned (også ikke-prefererte arter bør være beitet på) når sesongen er over, og områder med mer vegetasjon og mindre åpen sand tåler/bør ha et høyere beitetrykk enn de som har mye åpen sand og sparsom vegetasjon. Når dyra ikke går på engene, kan de beite i rasmarkengene og den boreale heia. For beitetidspunkter er det uansett viktig å se til tradisjonell drift i området, og gjøre seg erfaringer underveis for å kunne tilpasse.

Areal i skjøtselsplanen der det anbefales beite ved bruk av No-fence, uavhengig av prioritert areal:

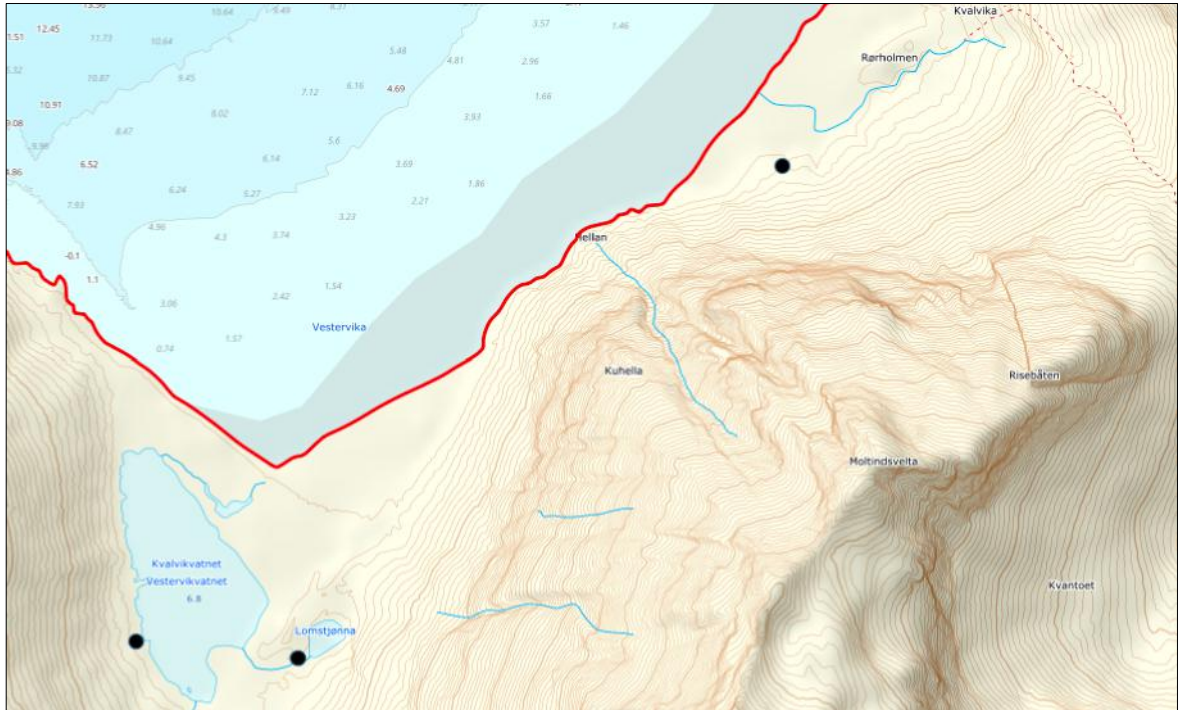
Semi-naturlig eng:	310 daa
Boreal hei:	296 daa
Rasmarkeng – og hei:	676 daa
Sanddynemark:	126 daa
Totalt:	1408 daa
Prioritert areal:	1000 daa

Figur 17 Prioritert skjøtselsareal er vist med blå avgrensing. Avgrensingen er noe grov, men er tenkt å omfatte sanddynemark, semi-naturlig eng, boreal hei og kalkrik rasmarkeng. Sanddynemark er vist i rosa, semi-naturlig eng i gult, boreal hei i brunt og rasmarkhei i grønt. Det er noe overlapp mellom naturtyper, og det er valgt å synliggjøre kun den dominerende. Resterende areal er annen natur. Svart omriss viser skjøtselsplanarealet.

5.5.2 Fjerne søppel

Noen få steder i Kvalvika ble det registrert ansamlinger av søppel, se figur under. Dette er hovedsakelig ting som driver i land, men også fra besøkende. Søppel bør årlig fjernes fra området, i tråd med tiltaksplanen i forvaltningsplanen til Lofotodden nasjonalpark (Lofotodden nasjonalparkstyre 2024).

Figur 18 På tre plasser ble det registrert søppel (svart prikker).

Figur 19 Det var generelt lite søppel til tross for mengden folk. Det som ble observert lå ofte kilt mellom stein, slik som her ved Lomstjønna. Foto: Mathilde N. Lorentzen

5.5.3 Restaurere steingard

I overkant av den semi-naturlige engen, over hustuftene, er det rester etter en gammel steingard (Figur 15). Denne kan være aktuell å restaurere, i hvert fall delvis, ved å legge på plass steiner som har falt av. Den kan være vanskelig å se, og har ikke høy prioritering.

5.6 Oppfølging av planen

Det anbefales at området sjekkes av mose- og laveksperter, da det potensielt kan huse interessante arter. I tillegg er ytterligere sopp- og insektundersøkelser aktuelt i slike særpregede miljøer som dette.

Det anbefales at planen revideres i 2034. Det bør samtidig gjennomføres ny naturtypekartlegging og avgrensning etter gjeldende metodikk.

6 KILDER

6.1 Skriftlige kilder

Eggen, M. 2021. Kartlegging av fugl i Lofotodden nasjonalpark i 2021. Beskrivelse av metodikk og sammenstilling av funn. NOF-notat 2021-12. 29 s.

Eilertsen, S. M. 2013. Verneplan for Lofotodden Nasjonalplan. Landbruksaktivitet og landbruksinter-esser innenfor utredningsområdet for nasjonalparken, konsekvenser ved eventuelt vern. Bio-forsk Rapport Vol. 8

Elven, R., Alm, T., Edvardsen, H., Fjelland, M., Fredriksen, K. E. og Johansen, V. 1988a. Botaniske verdier på havstrender i Nordland. B Beskrivelser for regionene Nord-Helgeland og Salten. Økoforsk rapport 2B. 404 s.

Hanssen, U., Gaarder, G. & Alvereng, P. 2013. Naturtypekartlegging etter NiN på Lofotodden, Nord-land fylke. Miljøfaglig Utredning, rapport 2013-39. 67 s. + vedlegg. ISBN 978-82-8138-679-2

Kvalshaug, O-J. 2021. Besøksstrategi for Lofotodden nasjonalpark. Lofotodden nasjonalparkstyre. Rapport 1

Lofotodden nasjonalparkstyre. 2024. Forvaltningsplan Lofotodden nasjonalpark.

Lorentzen, M. N. 2021. Kvalvika og Ryten i Flakstad kommune. Forenklet konsekvensutredning av naturmangfold og skjøtelsråd. Miljøfaglig Utredning rapport 2021-56, ISBN 978-82-345- 0221-7.

Strann, K.-B., Bjerke, J.W., Frivoll, V., Johnsen, T.V. og Sortland, F. 2006. Biologisk mangfold: Flakstad kommune. - NINA Rapport 139. 35 s.

Ødegaard, F., Brandrud, T. E., Erikstad, L., Evju, M., Fjellberg, A., Gjershaug, J. O. og Often, A. 2011a. Faglig grunnlag for handlingsplan for sanddynemark. NINA Rapport 809. 55 s.

Ødegaard, F., Brandrud, T.E., Hansen, L.O., Hanssen, O., Öberg, S., Sverdrup-Thygeson, A. 2011b. Sandområder -et hotspot-habitat. Sluttrapport under ARKO-prosjektets periode II – NINA Rapport 712. 82 s.

6.2 Nettbaserte kilder

Artsdatabanken 2024. Artskart. <http://artskart.artsdatabanken.no/>

Miljødirektoratet 2024. Naturbase. <http://geocortex.dirnat.no/silverlightviewer/?Viewer=Naturbase>

Artsdatabanken. 2021. Norsk rødliste for arter 2021. <https://www.artsdatabanken.no/rodlisterforarter/2021>

Artsdatabanken. 2018. Norsk rødliste for naturtyper 2018. Hentet 27.11.2024. <https://www.artsdatabanken.no/rodlisterforaturtyper>

Flakstad historielag. Ukjent. GNR 44 – Kvalvik. <https://www.flakstadhistorielag.no/gardene/gnr-44-kvalvik>

Lofotodden nasjonalparkstyre. 2023. Arkeologisk utgravning av bosetningsområdet på Kvalvika. <https://www.nasjonalparkstyre.no/Lofotodden/nyheter/ny-arkeologisk-utgravning-av-bosetningsområdet-pa-kvalvika>

VEDLEGG 1 - ARTSLISTE

Nedenfor er en sammenstilling av registrerte funn av arter i Kvalvika. Lista omfatter egne funn i 2024 og registreringer på Artskart (Artsdatabanken 2024, hentet 07.12.2024).

KARPLANTER

Norsk navn	Vitenskapelig navn	Kategori	Antall observasjoner
bakkesøte	<i>Gentianella campestris</i>	LC	12
bakkesøteslekta	<i>Gentianella</i>	NE	1
bjørnebrodd	<i>Tofieldia pusilla</i>	LC	1
bleiksøte	<i>Gentianella aurea</i>	LC	6
blåbær	<i>Vaccinium myrtillus</i>	LC	1
blåklokke	<i>Campanula rotundifolia</i>	LC	5
blåknapp	<i>Succisa pratensis</i>	LC	2
buestarr	<i>Carex maritima</i>	LC	1
dunhavre	<i>Avenula pubescens</i>	LC	5
duskull	<i>Eriophorum angustifolium</i>	LC	1
dvergjamne	<i>Selaginella selaginoides</i>	LC	4
engbakkesøte	<i>Gentianella campestris</i> subsp. <i>campestris</i>	LC	1
engfiol	<i>Viola canina</i> subsp. <i>canina</i>	LC	1
enghumleblom	<i>Geum rivale</i>	LC	1
engkvein	<i>Agrostis capillaris</i>	LC	1
engmarihand	<i>Dactylorhiza incarnata</i>	LC	1
finnskjegg	<i>Nardus stricta</i>	LC	3
fjellbakkestjerne	<i>Erigeron borealis</i>	LC	3
fjellfiol	<i>Viola biflora</i>	LC	1
fjellfrøstjerne	<i>Thalictrum alpinum</i>	LC	8
fjellmarikåpe	<i>Alchemilla alpina</i>	LC	4
fjellsmelle	<i>Silene acaulis</i>	LC	5
fjellsyre	<i>Oxyria digyna</i>	LC	1
flekkmure	<i>Potentilla crantzii</i>	LC	2
fuglevikke	<i>Vicia cracca</i>	LC	1
geitsvingel	<i>Festuca vivipara</i>	LC	1
gjeldkarve	<i>Pimpinella saxifraga</i>	LC	1
gulaks	<i>Anthoxanthum odoratum</i>	LC	5
gullris	<i>Solidago virgaurea</i>	LC	1
gulsildre	<i>Saxifraga aizoides</i>	LC	8
harerug	<i>Bistorta vivipara</i>	LC	8
hengeaks	<i>Melica nutans</i>	LC	2
hengeving	<i>Phegopteris connectilis</i>	LC	1
hundegras	<i>Dactylis glomerata</i>	LC	1
hårstarr	<i>Carex capillaris</i>	LC	9
kekling	<i>Empetrum nigrum</i>	LC	1
loppestarr	<i>Carex pulicaris</i>	LC	3
marigras	<i>Hierochloë odorata</i>	LC	2
marinøkkel	<i>Botrychium lunaria</i>	LC	5
mjødurt	<i>Filipendula ulmaria</i>	LC	4

Norsk navn	Vitenskapelig navn	Kategori	Antall observasjoner
norsk vintergrønn	<i>Pyrola grandiflora</i> subsp. <i>norvegica</i>	LC	1
polarrødsvingel	<i>Festuca rubra</i> subsp. <i>richardsonii</i>	LC	1
prestekrage	<i>Leucanthemum vulgare</i>	LC	1
reinrose	<i>Dryas octopetala</i>	NT	1
rome	<i>Narthecium ossifragum</i>	LC	1
rundbelg	<i>Anthyllis vulneraria</i>	LC	1
ryllik	<i>Achillea millefolium</i>	LC	3
rynkevier	<i>Salix reticulata</i>	LC	1
rødflangre	<i>Epipactis atrorubens</i>	LC	1
rødsildre	<i>Saxifraga oppositifolia</i>	NT	10
rødsvingel	<i>Festuca rubra</i>	LC	1
skogsiv	<i>Juncus alpinoarticulatus</i>	LC	1
skogstjerne	<i>Lysimachia europaea</i>	LC	1
skogstorkenebb	<i>Geranium sylvaticum</i>	LC	4
skrubnbær	<i>Chamaepericlymenum suecicum</i>	LC	4
småengkall	<i>Rhinanthus minor</i>	LC	4
storarveslekta	<i>Cerastium</i>	NE	1
strandkjempe	<i>Plantago maritima</i>	LC	1
strandreddik	<i>Cakile maritima</i>	LC	1
strandrug	<i>Leymus arenarius</i>	LC	1
svartstarr	<i>Carex atrata</i>	LC	2
svarttopp	<i>Bartsia alpina</i>	LC	1
sølvbunke	<i>Deschampsia cespitosa</i> subsp. <i>cespitosa</i>	LC	4
tepperot	<i>Potentilla erecta</i>	LC	1
tettegras	<i>Pinguicula vulgaris</i>	LC	2
tiriltunge	<i>Lotus corniculatus</i>	LC	9
trillingsiv	<i>Juncus triglumis</i>	LC	1
tuesildre	<i>Saxifraga cespitosa</i>	LC	1
turt	<i>Cicerbita alpina</i>	LC	1
tyttebær	<i>Vaccinium vitis-idaea</i>	LC	1
vårmariland	<i>Orchis mascula</i>	LC	3

SOPP

Norsk navn	Vitenskapelig navn	Kategori	Antall observasjoner
anderødspore	<i>Entoloma anatinum</i>	VU	1
Gul småfingersopp	<i>Clavulinopsis corniculata</i>	LC	1
gyllen vokssopp	<i>Hygrocybe aurantiosplendens</i>	NT	2
kjeglevokssopp-gruppen	<i>Hygrocybe conica</i> coll.	LC	2
Kritt vokssopp-gruppen	<i>Cuphophyllus virgineus</i>	LC	1
lillagrå rødspore	<i>Entoloma griseocyaneum</i>	NT	1
Liten mønjevokssopp cf.	<i>Hygrocybe miniatus</i> cf.	LC	1
melrødspore	<i>Entoloma prunuloides</i>	VU	1

Norsk navn	Vitenskapelig navn	Kategori	Antall observasjoner
mønjevokssopp	<i>Hygrocybe coccinea</i>	LC	1
Papegøye vokssopp-gruppen	<i>Gliophorus psittacinus</i>	LC	2
spiss vokssopp	<i>Hygrocybe acutoconica</i>	LC	3
tjærerødspore	<i>Entoloma polioopus</i>	LC	1
tuekøllesopp	<i>Clavaria fragilis</i>	LC	1
tyrkerrødspore	<i>Entoloma turci</i>	NT	3

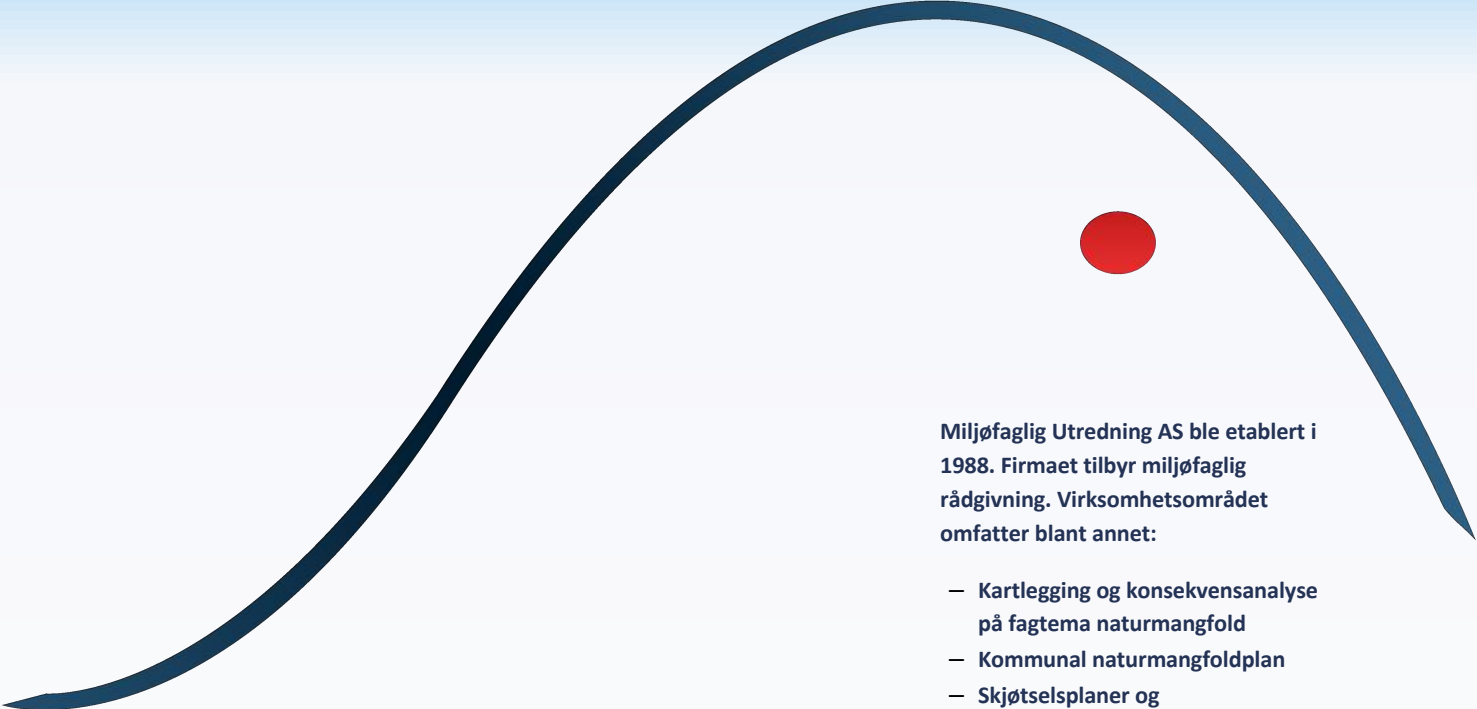
INSEKTER, MOSER, LAV, PATTEDYR

Norsk navn	Vitenskapelig navn	Kategori	Antall observasjoner
blek engmott cf.	<i>Udea lutealis cf.</i>	LC	1
blåbærmåler cf.	<i>Eulithis populata cf.</i>	LC	2
døgnflue sp.	<i>Ephemeroptera sp.</i>		1
engkransmose	<i>Rhytidiadelphus squarrosus</i>	LC	1
Flue sp.			1
Fløyelsringvinge		LC	1
Gresstege sp.	<i>Leptopterna sp.</i>		1
gul skyggevikler	<i>Eana osseana</i>	LC	1
hvitveislundmåler	<i>Mesotype didymata</i>	LC	2
Metalimnobia sp.	<i>Metalimnobia sp.</i>		1
Mosemott sp.	<i>Scopariinae sp.</i>		1
Måler sp.	<i>Geometrida sp.</i>		1
Parasittveps sp.			2
røyskatt	<i>Mustela erminea</i>	LC	1
svartstilkandeskjell	<i>Lepas anatifera</i>	NR	1
vinkelskogmåler	<i>Dysstroma citrata</i>	LC	1
	<i>Schizohelia leucopeza</i>	NE	1

FUGL

Norsk navn	Vitenskapelig navn	Kategori	Antall observasjoner
alke	<i>Alca torda</i>	VU	1
blåstrupe	<i>Luscinia svecica</i>	LC	1
fiskemåke	<i>Larus canus</i>	VU	15
fjellrype	<i>Lagopus muta</i>	LC	1
gjerdsmett	<i>Troglodytes troglodytes</i>	LC	2
gråmåke	<i>Larus argentatus</i>	VU	6
gråtrost	<i>Turdus pilaris</i>	LC	1
havsule	<i>Morus bassanus</i>	LC	1
havørn	<i>Haliaeetus albicilla</i>	LC	3
heipiplerke	<i>Anthus pratensis</i>	LC	5
krikkand	<i>Anas crecca</i>	LC	1
kråke	<i>Corvus cornix</i>	LC	1
kvinand	<i>Bucephala clangula</i>	LC	1
linerle	<i>Motacilla alba</i>	LC	4
lirype	<i>Lagopus lagopus</i>	LC	1
lomvi	<i>Uria aalge</i>	CR	1
løvsanger	<i>Phylloscopus trochilus</i>	LC	1
lävesvale	<i>Hirundo rustica</i>	LC	1

Norsk navn	Vitenskapelig navn	Kategori	Antall observasjoner
makrellterne	<i>Sterna hirundo</i>	EN	3
ravn	<i>Corvus corax</i>	LC	1
ringtrost	<i>Turdus torquatus</i>	LC	9
rødnebbterne	<i>Sterna paradisaea</i>	LC	4
rødstilk	<i>Tringa totanus</i>	NT	2
rødvingetrost	<i>Turdus iliacus</i>	LC	2
sandlo	<i>Charadrius hiaticula</i>	LC	1
siland	<i>Mergus serrator</i>	LC	1
sildemåke	<i>Larus fuscus</i>	LC	1
skjærpiplerke	<i>Anthus petrosus</i>	LC	2
småspove	<i>Numenius phaeopus</i>	NT	1
steinskvett	<i>Oenanthe oenanthe</i>	LC	7
stokkand	<i>Anas platyrhynchos</i>	LC	2
storskarv	<i>Phalacrocorax carbo</i>	NT	2
strandsnipe	<i>Actitis hypoleucos</i>	LC	7
svartbak	<i>Larus marinus</i>	LC	1
teist	<i>Cephus grylle</i>	NT	6
terner	<i>Sterninae</i>	NE	1
tjeld	<i>Haematopus ostralegus</i>	NT	16
toppskarv	<i>Gulosus aristotelis</i>	LC	2
tyvjo	<i>Stercorarius parasiticus</i>	VU	1
tårnfalk	<i>Falco tinnunculus</i>	LC	1
	<i>Sterna</i>	NE	1

Miljøfaglig Utredning AS ble etablert i 1988. Firmaet tilbyr miljøfaglig rådgivning. Virksomhetsområdet omfatter blant annet:

- Kartlegging og konsekvensanalyse på fagtema naturmangfold
- Kommunal naturmangfoldplan
- Skjøtselsplaner og forvaltningsplaner
- Utarbeiding av kart (illustrasjonskart og GIS)
- FoU-virksomhet
- Kurs og foredrag

Hjemmeside: www.mfu.no

Org.nr.: 984494068 MVA